

”Blomsterkungen” Hellman

Gösta Lindgren

Ett Vängeoriginal, som jag minns från 1930-talet är Ludvig Hellman. Han var född 1855 och bodde i en, jag tror, ärvd stuga i Vangsby med sin syster Lotta. I Vangsby fanns då två jordbruk, vars ägare var O. Johansson, och David Gustafsson. Övriga hus var gamla kyrkvaktaren och orgeltrampare A. Anderssons och just Hellmans stuga. Denna köpte J.F. Rosander, som rev stugan och byggde en villa 1936, då Hellman och systemen flyttade till ålderdomshemmet, där han hade svårt att finna sig tillrätta.

Jag ser än i dag framför mig hur han kom vandrande längs landsvägen eller över fälten, klädd i blåförkläde och sin granna snusnäsdud virad om halsen och med vandringsstaven i handen. Vidare en korg på armen med en bukett av de blommor, som våren, sommaren eller hösten bistod med. Förkärlek för liljekonvaljer, prästkragar och blåklint. För det mesta hörde man honom pratande med sig själv, en blandning av svordomar och de finaste uttryck.

Det jag minns mest från Hellmans vandringar i bygden och besöken i hemmen är hos min moster och morbror Irma och Jöran Rosenlund, Brunna gård och hos Axel Andersson och Emil Pettersson, Ekeby. Axel var f.ö. släkting till honom. Då var jag ofta

med och lyssnade, där han satt på stolen i köket drickande kaffe och berättande om sina besök hos ”fina” människor i Uppsala, som han uttryckte sig och ”lätit sig bjudas på kaffe”. I gengäld överräckte han en vacker blombukett. I Vänge prästgård hos kyrkoherde Murrays var han även ofta en sedd gäst.

Hellman var en flitig kyrkobesökare. Under min konfirmations-sommar 1937 pratade jag ofta med honom. Han satt i regel på samma plats, bänk sex på höger sida och närmast kyrkogången stödd på sin söndagskäpp, som han emellanåt stötte i golvet, så risken att ”slumra till” var minimal.

När han någon gång talade om sin syster kallade han henne ”Grevinnan”, som serverade honom kaffe i salongen, då han satt vid sitt piano.

Ludvig Hellman avslutade sin vandring här på jorden i december 1938, 83 år gammal, efter ett ofrivilligt bad i Vängeån. Efter att ha varit i Finnsta och beklagat sorgen efter fotografen Knut Löfstrand, kom han i mörkret på fel sida av Salavägen på väg hem till ålderdomshemmet vid Sannerviks affär och hamnade i ån. Hartlov Grönlund som jobbade i affären drog upp honom, men lunginflammation tillstötte och den gamle dog efter några dagar. En lite ovanlig människa hade lagt ned sin vandringsstav, för alltid.

Han ligger begravd på kyrkogården här, i det s. k. allmänna varvet, där en liten liggande svart sten med Ludvig Hellmans namn finns. Det händer att jag någon gång lägger en bukett av blåklint och prästkrage på graven.

Vid auktionen i stugan i Vangsby den 1 augusti 1936, då syskonen Hellman flyttades till ålderdomshemmet visade det sig att han bl.a. samlat ihop cirka 250 omaka kaffekoppar utan fat. Det framkom att han vid sina besök fr.a. i Uppsala tigt till sig en del, men även fräckt nog stoppat koppen i fickan efter avslutad kaffedrickning.